

Alen Bajrović, sin stradalog Osmana Bajrovića

Ja sam sin Osmana Bajrovića koji je zarobljen od strana policije Crne Gore u našoj porodičnoj kući u Bijeloj. Maja 1992. godine dvojica uniformisanih policajaca zarobila su mog oca i iz zagrljaja mene i moje sestre odveli u zgradu policije ispred koje se mi danas nalazimo. Od tada mu se gubi svaki trag. Za mene je ovo jedan veliki logor i stratište moga oca. Država ništa nije uradila kako bi nama kao žrtvama rekla kako je ubila, kada i ko je ubio moga oca i gdje se nalaze njegovi posmrtni ostaci. Smatram da su posmrtni ostaci moga oca i ostalih ljudi možda danas u temeljima ove zgrade, a to zasnivam na tome što mi država nikada nije zvanično rekla gdje ga ubila i kako i ko ga ubio. Ogorčen sam jer ne znam ni ko ga zarobio u našoj porodičnoj kući. Očekujem od Specijalnog i Vrhovnog državnog tužilaštva da pokrenu ponovni postupak, time privedu istini i pravdi sve one koji su bili saučesnici sa onim koji su bili direktni nalogodavci i izvršioци ovog ratnog zločina. A nama kao žrtvama kaže gdje i kako je moj otac ubijen. Takođe očekujem od države da vrati posmrtnu ostatku moga oca nama kao porodici kako bi ga mogli dostojanstveno sahraniti. Poražavajuće je da živimo u 21. vijeku na teritoriji Evrope a za ovaj ratni zločin nemamo nikoga krivim. A moram naglasiti da činjenica da ga napravila Crna Gora i da su ga izvršili policajci države Crne Gore, a moramo imati saznanja da smo tada imali izvršnu vlast kao i danas, premijera i predsjednike i Skupštinu i ministre i policajce i načelnike policije i komandira, i niko nije kriv. A ubili su moga oca i ostale ljude. Ubili su preko 150 ljudi, ne zna se ni tačan broj, jer nikada nije sprovedena kvalitetna istraga. Samo se nagađa koji je broj u pitanju, ali zvanično niko nije potpisao. Čak u svom izvještaju pravni ekspert Mauricio Salustro kaže da država, sudstvo i tužilaštvo nisu ništa uradili u ovom ratnom zločinu. Ali vrijeme je pred nama i očekujemo da će ruka pravde stići sve one koji su vršili ovaj ratni zločin. Ovog dana mi je jako teško i zahvaljujem se svima koji su došli da podijele moju tugu i bol i olakšaju mi da prebolim ovaj dan. Prošle su 32 godine, nas tu ima oko 100. Jako malo za zločin koji je počinjen na teritoriji Crne Gore, a mogu naglasiti da je to najveći ratni zločin u zadnjih 100 godina na teritoriji Crne Gore. Svi oni koji su sa nama oni su na strani istine i pravde, a svi oni koji danas nisu sa nama oni su na strani zločinaca, klerofašizma i fašizma koji očigledno pokušavaju da avrate na teritoriji Crne Gore. Sramotno je da danas predsjednik Opštine nije tu sa nama iako sam ga svake godine pozivao. Nijedne godine dosad nije došao, a samo 200 koraka je udaljen odavde. Očekivao sam ga, ali ni danas nije tu sa nama. Svi oni koji su došli se ograđuju od te politike 90-ih i žele da poklone jedan dio pažnje i cvijet nevino stradanim žrtvama. Na kraju očekujem da će ipak država skupiti snage i privesti sve izvršioce ovog ratnog zločina pravdi, kako ne bi u prirodno biološkoj smrti umirali u svojoj slobodi već za svoja nedjela i tamnu prošlost koju su pravili ovim ratnim zločinom odgovarali. Zahvaliću se svima koji su danas došli i na kraju, nakon svih govora, položićemo cvijeće.